

Usmernenia

**Usmernenia 5/2021 k vzájomnému pôsobeniu medzi
uplatňovaním článku 3 a ustanovení týkajúcich sa
medzinárodných prenosov podľa kapitoly V všeobecného
nariadenia o ochrane údajov**

Verzia 2.0

Prijaté 14. februára 2023

Postupnosť verzií

Verzia 2.0	14. 2. 2023	Prijatie usmernení po verejnej konzultácii
Verzia 1.0	18. 11. 2021	Prijatie usmernení na účely verejnej konzultácie

ZHRNUTIE

Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nestanovuje právne vymedzenie koncepcie „prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii“. EDPB preto poskytuje tieto usmernenia na objasnenie scenárov, v prípade ktorých sa domnieva, že by sa mali uplatňovať požiadavky kapitoly V, a na tento účel určil tri kumulatívne kritériá na stanovenie spracovateľskej operácie ako prenosu:

1. prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ (tzv. vývozca údajov) v prípade daného spracúvania podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov;
2. vývozca údajov poskytuje prostredníctvom prenosu alebo iným spôsobom sprístupňuje osobné údaje, ktoré podliehajú tomuto spracúvaniu, inému prevádzkovateľovi, spoločnému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (tzv. dovozca údajov);
3. dovozca údajov sa nachádza v tretej krajine, a to bez ohľadu na to, či sa na tohto dovozcu údajov v prípade daného spracúvania v súlade s článkom 3 vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, alebo je medzinárodnou organizáciou.

Ak sú uvedené tri kritériá, ktoré určil EDPB, splnené, dochádza k prenosu a uplatňuje sa kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Znamená to, že prenos môže nastať len za určitých podmienok, napríklad v kontexte rozhodnutia Európskej komisie o primeranosti (článok 45) alebo v prípade poskytnutia primeraných záruk (článok 46). Ustanovenia kapitoly V sú zamerané na nepretržitú ochranu osobných údajov po tom, čo boli prenesené do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii.

Naopak, ak uvedené tri kritériá nie sú splnené, nedochádza k žiadnemu prenosu a kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa neuplatňuje. V tejto súvislosti je však dôležité pripomenúť, že prevádzkovateľ musí aj tak dodržiavať ostatné ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov a je naďalej plne zodpovedný za spracovateľské činnosti bez ohľadu na miesto ich uskutočnenia. Hoci sa totiž určité prenosi údajov nemusia považovať za prenos podľa kapitoly V, takéto spracúvanie môže byť napriek tomu spojené so zvýšenými rizikami, pretože sa uskutočňuje mimo EÚ, napríklad z dôvodu protichodných vnútroštátnych právnych predpisov alebo neprimeraného prístupu vlády [government access] v tretej krajine. Tieto riziká je potrebné zohľadniť pri prijímaní opatrení, okrem iného opatrení podľa článku 5 („Zásady spracúvania osobných údajov“), článku 24 („Zodpovednosť prevádzkovateľa“) a článku 32 („Bezpečnosť spracúvania“), aby takéto spracovateľská operácia bola v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov zákonná.

Tieto usmernenia zahŕňajú viacero príkladov tokov údajov do tretích krajín, ktoré sú znázornené aj v prílohe, čo slúži na poskytnutie ďalších praktických usmernení.

Obsah

Zhrnutie	3
1 Úvod	5
2 Kritériá na stanovenie spracovateľskej operácie ako prenosu osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii.....	6
2.1 Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ (tzv. vývozca údajov) v prípade daného spracúvania podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov.....	7
2.2 Vývozca údajov poskytuje prostredníctvom prenosu alebo iným spôsobom sprístupňuje osobné údaje, ktoré podliehajú tomuto spracúvaniu, inému prevádzkovateľovi, spoločnému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (tzv. dovozca údajov).....	8
2.3 Dovožca údajov sa nachádza v tretej krajine, a to bez ohľadu na to, či sa na tohto dovozcu údajov v prípade daného spracúvania v súlade s článkom 3 vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, alebo je medzinárodnou organizáciou.....	12
3 Dôsledky v prípade uskutočnenia prenosu osobných údajov.....	14
4 Záruky, ktoré je potrebné stanoviť, ak sa osobné údaje spracúvajú mimo EHP, ale nedochádza k žiadnemu prenosu	16
Príloha: Ilustrácie príkladov 1 až 12.....	18

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 70 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“ alebo „nariadenie“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na prílohu XI a protokol 37 k tejto dohode, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018¹,

so zreteľom na články 12 a 22 svojho rokovacieho poriadku,

PRIJAL TIETO USMERNENIA:

1 ÚVOD

1. V článku 44 všeobecného nariadenia o ochrane údajov² sa uvádza, že podmienky stanovené v kapitole V sa uplatňujú na akýkoľvek „prenos osobných údajov, ktoré sa spracúvajú alebo sú určené na spracúvanie po prenose do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii“³. Ústredným cieľom kapitoly V je zabezpečiť, aby sa pri prenose osobných údajov „do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám“ neohrozila úroveň ochrany zaručená všeobecným nariadením o ochrane údajov⁴.
2. Ustanovenia kapitoly V sú preto zamerané na nepretržitú ochranu osobných údajov po tom, čo boli prenesené do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii. Ak sa osobné údaje spracúvajú v EÚ, ich ochrana sa nezabezpečuje len pravidlami všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale aj inými pravidlami, a to tak na úrovni EÚ, ako aj na úrovni členských štátov, ktoré musia byť v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov (čo sa vzťahuje aj na v ňom uvedené možné výnimky) a v konečnom dôsledku s Chartou základných práv a slobôd EÚ. Ak sa osobné údaje prenášajú alebo sprístupňujú subjektom mimo územia EÚ alebo medzinárodným organizáciám, úroveň ochrany práv a slobôd jednotlivcov pravdepodobne nebude v podstate rovnocenná s úrovňou ochrany, ktorú poskytuje zastrešujúci právny rámec stanovený v rámci Únie.
3. Nepretržitosť ochrany možno zabezpečiť rôznymi spôsobmi, napríklad právnym rámcem tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie Európskej komisie o primeranosti (článok 45), alebo nástrojom medzi vývozcom a dovozcom údajov, ktorým sa poskytujú primerané záruky

¹ Odkazy na „EÚ“ a „členské štáty“ v tomto dokumente by sa mali chápať ako odkazy na „EHP“ a „členské štáty EHP“.

² „Akýkoľvek prenos osobných údajov, ktoré sa spracúvajú alebo sú určené na spracúvanie po prenose do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii, sa uskutoční len vtedy, ak prevádzkovateľ a sprostredkovateľ dodržiavajú podmienky stanovené v tejto kapitole, ako aj ostatné ustanovenia tohto nariadenia vrátane podmienok následných prenosov osobných údajov z predmetnej tretej krajiny alebo od predmetnej medzinárodnej organizácie do inej tretej krajiny, alebo inej medzinárodnej organizácii.“

³ „Medzinárodná organizácia“ je organizácia a jej podriadené subjekty, ktoré sa riadia medzinárodným právom verejným, alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý bol zriadený dohodou medzi dvoma alebo viacerými krajinami alebo na základe takejto dohody.

⁴ Okrem odôvodnenia 101 sa to osobitne zdôrazňuje v článku 44, kde sa v druhej vete uvádza: „Všetky ustanovenia v tejto kapitole sa uplatňujú s cieľom zabezpečiť, aby sa neohrozila úroveň ochrany fyzických osôb zaručená týmto nariadením.“

(článok 46)⁵. Pri využívaní jedného z nástrojov na prenos uvedených v článku 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov treba posúdiť, či zabezpečuje úroveň ochrany prenášaných údajov, ktorá je v podstate rovnocenná s úrovňou ochrany zaručenou v rámci EÚ, alebo či je potrebné zaviesť dodatočné opatrenia [supplementary measures]⁶.

4. Ak prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prenáša údaje dovozcom v tretej krajine, ktorý ich spracúva v zmysle článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ochrana poskytovaná všeobecným nariadením o ochrane údajov môže byť podobne ohrozená právnym rámcom, ktorý sa vzťahuje na dovozcu údajov. Takáto situácia môže napríklad nastať v prípade, keď má tretia krajina pravidlá upravujúce prístup vlády k osobným údajom, ktoré presahujú rámec toho, čo je nevyhnutné a primerané v demokratickej spoločnosti (na ochranu jedného z dôležitých cieľov uznaných aj v práve Únie alebo v práve členských štátov, ako sú ciele uvedené v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Ustanovenia kapitoly V slúžia na kompenzáciu tohto rizika a na doplnenie územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako sa stanovuje v článku 3.
5. Nasledujúce oddiely majú za cieľ objasniť toto vzájomné pôsobenie medzi článkom 3 a ustanoveniami všeobecného nariadenia o ochrane údajov týkajúcimi sa medzinárodných prenosov v kapitole V. Majú pomôcť prevádzkovateľom a sprostredkovateľom určiť, či spracovateľská operácia predstavuje prenos do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii, a teda či musia dodržiavať ustanovenia kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Toto objasnenie je dôležité aj z hľadiska zabezpečenia konzistentného výkladu a uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov dozornými orgánmi.
6. V každom prípade, ako sa podrobnejšie vysvetľuje v oddiele 4, je dôležité mať na pamäti, že hoci určitý tok údajov, na ktorý sa vzťahuje článok 3, nemusí vždy predstavovať prenos podľa kapitoly V, spracúvanie údajov mimo EÚ môže byť napriek tomu spojené so zvýšenými rizikami, v prípade ktorých sa musia zaviesť záruky. Bez ohľadu na to, či k spracúvaniu dochádza v EÚ, prevádzkovatelia a sprostredkovatelia, na ktorých sa v prípade určitého spracúvania vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, musia vždy dodržiavať všetky príslušné ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako je povinnosť vyplývajúca z článku 32, a to prijať technické a organizačné opatrenia s prihliadnutím okrem iného na riziká týkajúce sa spracúvania.

2 KRITÉRIÁ NA STANOVENIE SPRACOVATEĽSKEJ OPERÁCIE AKO PRENOSU OSOBNÝCH ÚDAJOV DO TRETEJ KRAJINY ALEBO MEDZINÁRODNEJ ORGANIZÁCII

7. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nestanovuje právne vymedzenie koncepcie „prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii“⁷ a príslušná judikatúra je

⁵ Ak nie je možné zabezpečiť nepretržitosť ochrany použitým nástrojom na prenos, napríklad ak sa zruší rozhodnutie o primeranosti podľa článku 45, uplynie platnosť certifikačného mechanizmu podľa článku 46 ods. 2 písm. f) alebo uplynie účinnosť prijatých dodatočných opatrení, musia sa prijať opatrenia, aby sa zabránilo ohrozeniu úrovne ochrany a aby sa zabezpečila zákonnosť príslušného spracúvania, napr. musí sa zaviesť iný nástroj na prenos a/alebo iné účinné dodatočné opatrenia.

⁶ Pozri odporúčania EDPB 01/2020 o opatreniach, ktoré dopĺňajú nástroje na prenos, aby sa zabezpečil súlad s úrovňou ochrany osobných údajov v EÚ, odporúčania EDPB 02/2020 o európskych základných zárukách pre opatrenia týkajúce sa sledovania a rozsudok Súdneho dvora EÚ z 16. júla 2020, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559.

⁷ Článok 44 prvá veta.

obmedzená⁸. Absencia vymedzenia pojmu prenos vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov vedie k právnej neistote, pokiaľ ide o presný rozsah povinností vyplývajúcich z kapitoly V a vzájomné pôsobenie medzi článkom 3 a kapitolou V. Tento pojem preto treba objasniť.

8. Vzhľadom na to, že EDPB má podľa článku 70 ods. 1 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov úlohu poskytovať Európskej komisii poradenstvo v akejkoľvek otázke týkajúcej sa ochrany osobných údajov v Únii vrátane všetkých aspektov nariadenia, ktoré si podľa neho vyžadujú ďalšie objasnenie, EDPB vyzýva Európsku komisiu, aby tejto otázke venovala osobitnú pozornosť v súvislosti so správou o hodnotení a preskúmaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov podľa článku 97.
9. V každom prípade, keďže v článku 70 ods. 1 písm. e) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje úloha EDPB vydávať usmernenia, odporúčania a najlepšie postupy s cieľom podnietiť konzistentné uplatňovanie tohto nariadenia, EDPB poskytuje toto usmernenie na objasnenie scenárov, v prípade ktorých sa domnieva, že by sa mali uplatňovať požiadavky kapitoly V. Na tento účel určil tri kumulatívne kritériá na stanovenie spracovateľskej operácie ako prenosu:
 1. prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ (tzv. vývozca údajov) v prípade daného spracúvania podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov;
 2. vývozca údajov poskytuje prostredníctvom prenosu alebo iným spôsobom prístupňuje osobné údaje, ktoré podliehajú tomuto spracúvaniu, inému prevádzkovateľovi, spoločnému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (tzv. dovozca údajov);
 3. dovozca údajov sa nachádza v tretej krajine, a to bez ohľadu na to, či sa na tohto dovozcu údajov v prípade daného spracúvania v súlade s článkom 3 vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, alebo je medzinárodnou organizáciou.
10. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že podľa článku 3 sa to, či sa všeobecné nariadenie o ochrane údajov uplatňuje, musí vždy posudzovať z hľadiska určitej spracovateľskej operácie, a nie z hľadiska konkrétneho subjektu (napr. spoločnosti)⁹.
11. EDPB takisto pripomína, že uplatňovaním všeobecného nariadenia o ochrane údajov nie sú dotknuté ustanovenia medzinárodného práva, napríklad tie, ktorými sa upravujú výsady a imunity diplomatických misíí a konzulárnych úradov mimo EÚ, ako aj medzinárodných organizácií (bez ohľadu na ich sídlo)¹⁰.

2.1 Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ (tzv. vývozca údajov) v prípade daného spracúvania podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov

12. Prvým kritériom sa vyžaduje, aby príslušné spracúvanie spĺňalo požiadavky článku 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, t. j. aby prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ v prípade daného spracúvania podliehal všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov. Táto záležitosť je podrobnejšie rozpracovaná v usmerneniach EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 3).
13. Treba zdôrazniť, že prevádzkovatelia a sprostredkovatelia, ktorí nie sú usadení v EÚ, môžu v prípade daného spracúvania podliehať všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov podľa článku 3 ods. 2,

⁸ Napríklad rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 6. novembra 2003, Bodil Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, podľa ktorého sa prenos považuje za spracovateľskú operáciu a v súlade s predchádzajúcou smernicou 95/46 k prenosu do tretej krajiny nedochádza, ak sú údaje zverejnené na webovom sídle, ktorého poskytovateľ hostingových služieb je usadený v EÚ.

⁹ Pozri stranu 5 a oddiely 1 až 3 usmernení EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 3).

¹⁰ Tamže, strana 23.

a teda pri prenose osobných údajov prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v tej istej alebo inej tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii budú musieť dodržiavať ustanovenia kapitoly V, pričom sa zohľadní, že povinnosti vyplývajúce zo všeobecného nariadenia o ochrane údajov pre prevádzkovateľov/sprostredkovateľov usadených v EÚ a prevádzkovateľov/sprostredkovateľov mimo EÚ, na ktorých spracúvanie sa vzťahuje článok 3 ods. 2, nie sú odlišné.

14. Takisto možno poznamenať, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov vrátane kapitoly V sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov vykonávané veľvyslanectvami a konzulátmi členských štátov EÚ, ktoré sa nachádzajú mimo EÚ, keďže takéto spracúvanie patrí do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov v zmysle článku 3 ods. 3¹¹

2.2 Vývozca údajov poskytuje prostredníctvom prenosu alebo iným spôsobom sprístupňuje osobné údaje, ktoré podliehajú tomuto spracúvaniu, inému prevádzkovateľovi, spoločnému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (tzv. dovozca údajov)

15. Druhé kritérium vyžaduje, aby vývozca údajov poskytol inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi údaje prostredníctvom prenosu alebo aby im ich iným spôsobom sprístupnil. Pojmy prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sú bližšie objasnené v usmerneniach EDPB 07/2020. Netreba zabúdať, že pojmy prevádzkovateľ, spoločný prevádzkovateľ a sprostredkovateľ sú *funkčnými* pojmami v tom zmysle, že majú za cieľ priradiť zodpovednosť podľa skutočných úloh jednotlivých strán, a *autonómnymi pojmami* v tom zmysle, že by sa mali vykladať najmä v súlade s právnymi predpismi EÚ v oblasti ochrany údajov. Je potrebná individuálna analýza príslušného spracúvania a úloh zúčastnených subjektov¹².
16. Príkladom toho, ako by mohli byť osobné údaje „sprístupnené“, je vytvorenie účtu, udelenie práv prístupu k existujúcemu účtu, „potvrdenie“/„akceptovanie“ efektívnej žiadosti o vzdialený prístup, vloženie pevného disku alebo zadanie hesla do súboru. Netreba zabúdať, že za prenos sa považuje aj vzdialený prístup z tretej krajiny (aj keď sa uskutočňuje len formou zobrazovania osobných údajov na obrazovke, napríklad v prípadoch poskytovania podpory, pri riešení problémov alebo na administratívne účely) a/alebo ukladanie v cloude nachádzajúcom sa mimo EHP, ktoré ponúka poskytovateľ služby, za predpokladu, že sú splnené tri kritériá uvedené v bode 9¹³.
17. Naopak, kapitola V sa neuplatňuje na „interné spracúvanie“, t. j. keď sa údaje neposkytujú prostredníctvom prenosu ani iným spôsobom sa nesprístupňujú inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, a to ani v situáciách, keď sa spracúvajú mimo EÚ¹⁴. V takom prípade je prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ naďalej zodpovedný za spracúvanie, ako aj za dodržiavanie všetkých príslušných ustanovení a záruk všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ktoré sa priamo uplatňujú (pozri aj oddiel 4 ďalej), napr. dozorné orgány EHP môžu presadzovať všeobecné nariadenie o ochrane údajov voči týmto subjektom a dotknuté osoby môžu vymáhať nápravu v prípade porušenia ich práv.
18. Okrem toho toto druhé kritérium nemožno považovať za splnené, ak žiadny prevádzkovateľ ani sprostredkovateľ nezasiela ani nesprístupňuje údaje (t. j. žiadny „vývozca údajov“) inému

¹¹ Tamže, strana 22.

¹² Pozri stranu 9 usmernení EDPB 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

¹³ Pozri odporúčania EDPB 01/2020 o opatreniach, ktoré dopĺňajú nástroje na prenos, aby sa zabezpečil súlad s úrovňou ochrany osobných údajov v EÚ, strana 11, bod 13 a poznámka pod čiarou č. 28.

¹⁴ Premieta sa to aj v prístupe podľa článku 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa odkazuje na zmluvné/dvojstranné nástroje na prenos uzavreté medzi rôznymi subjektmi pôsobiacimi ako prevádzkovatelia a sprostredkovatelia.

prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, napríklad keď údaje poskytne priamo dotknutá osoba¹⁵ príjemcovi.

Príklad 1: Prevádzkovateľ v tretej krajine získava údaje priamo od dotknutej osoby v EÚ (podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov)

Maria žijúca v Taliansku poskytne svoje meno, priezvisko a poštovú adresu, keď vyplní formulár na webovom sídle s oblečením, aby mohla dokončiť svoju objednávku a mohli jej byť doručené šaty, ktoré si zakúpila online zo svojho bydliska v Ríme. Webové sídlo s oblečením prevádzkuje spoločnosť z tretej krajiny, ktorá sa nenachádza v EÚ, ale osobitne sa zameriava na trh EÚ. V tomto prípade dotknutá osoba (Maria) poskytuje svoje osobné údaje spoločnosti z tretej krajiny. Nepredstavuje to prenos osobných údajov, keďže údaje neposkytuje vývozca údajov (prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ), ale priamo od dotknutej osoby ich získava prevádzkovateľ v zmysle článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Kapitola V sa preto v tomto prípade neuplatňuje. Od spoločnosti z tretej krajiny sa však bude požadovať uplatňovanie pravidiel všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pretože na jej spracovateľské operácie sa vzťahuje článok 3 ods. 2¹⁶.

Príklad 2: Prevádzkovateľ v tretej krajine získava údaje priamo od dotknutej osoby v EÚ (podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a využíva sprostredkovateľa mimo EÚ na určité spracovateľské operácie

Maria žijúca v Taliansku poskytne svoje meno, priezvisko a poštovú adresu, keď vyplní formulár na webovom sídle s oblečením, aby mohla dokončiť svoju objednávku a mohli jej byť doručené šaty, ktoré si zakúpila online zo svojho bydliska v Ríme. Webové sídlo s oblečením prevádzkuje spoločnosť z tretej krajiny, ktorá sa nenachádza v EÚ, ale osobitne sa zameriava na trh EÚ. Spoločnosť z tretej krajiny na účely spracovania objednávok prijatých prostredníctvom webového sídla najala sprostredkovateľa mimo EHP. V tomto prípade dotknutá osoba (Maria) poskytuje svoje osobné údaje spoločnosti z tretej krajiny, čo nepredstavuje prenos osobných údajov, keďže údaje získava priamo prevádzkovateľ v zmysle článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Prevádzkovateľ preto na spracúvanie takýchto osobných údajov bude musieť uplatňovať pravidlá všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pokiaľ došlo k najatiu sprostredkovateľa mimo EHP, takéto poskytnutie zo strany spoločnosti z tretej krajiny svojmu sprostredkovateľovi mimo EHP by predstavovalo prenos a od takéhoto sprostredkovateľa sa bude vyžadovať uplatňovanie povinností podľa článku 28 a kapitoly

¹⁵ Dotknutú osobu nemožno považovať za prevádzkovateľa ani sprostredkovateľa. Vyplýva to z článku 4 bodu 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, v ktorom sa rozlišuje medzi prevádzkovateľom/sprostredkovateľom a dotknutou osobou. Z toho dôvodu dotknutú osobu poskytujúcu svoje vlastné osobné údaje nemožno považovať za „vývozcu údajov“. Nemá to vplyv na skutočnosť, že fyzická osoba môže byť prevádzkovateľom/sprostredkovateľom v súlade s článkom 4 bodmi 7 a 8 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (napr. ako samostatne zárobkovo činná osoba). Tým sa však neobmedzuje ochrana, ktorú požívajú fyzické osoby pôsobiace ako prevádzkovateľ/sprostredkovateľ, pokiaľ ide o ich vlastné osobné údaje. Ďalej je dôležité pripomenúť, že ak sa spracúvanie osobných údajov vykonáva „fyzickou osobou v rámci výlučne osobnej alebo domácej činnosti“, takéto spracúvanie v súlade s článkom 2 ods. 2 písm. c) nepatrí do vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Napokon je potrebné poznamenať, že osobné údaje poskytnuté prostredníctvom súborov cookie sa nepovažujú za poskytnuté priamo dotknutou osobou, ale ide o prenos zo strany prevádzkovateľa webového sídla, ktoré dotknutá osoba navštevuje.

¹⁶ V tejto súvislosti pozri odôvodnenie 23, v ktorom sú zahrnuté prvky, ktoré je potrebné posúdiť pri určovaní toho, či je kritérium zacielenia v článku 3 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov splnené.

V s cieľom zabezpečiť neohrozenie úrovne ochrany, ktorú poskytuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pri spracúvaní údajov v jej mene sprostredkovateľom mimo EHP¹⁷.

Príklad 3: Prevádzkovateľ v tretej krajine získava údaje priamo od dotknutej osoby v EÚ (ale nie podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a využíva sprostredkovateľa mimo EÚ na určité spracovateľské operácie

Maria žijúca v Taliansku sa rozhodne rezervovať si izbu v hoteli v New Yorku a vyplní formulár na webovom sídle hotela. Osobné údaje získava priamo hotel, ktorý sa nezacieľuje na jednotlivcov v EHP ani ich nemonitoruje. V tomto prípade nedochádza k žiadnemu prenosu, pretože údaje poskytuje priamo dotknutá osoba a získava ich priamo prevádzkovateľ. Navyše, keďže hotel nevykonáva žiadne činnosti zacielenia na jednotlivcov v EHP či ich monitorovania, všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa neuplatní, a to ani pokiaľ ide o spracovateľské činnosti vykonávané sprostredkovateľmi mimo EHP v mene hotela.

Príklad 4: Údaje získané platformou v EHP, ktoré sa následne poskytnú prevádzkovateľovi z tretej krajiny

Maria žijúca v Taliansku si rezervuje izbu v hoteli v New Yorku prostredníctvom online cestovnej agentúry v EHP. Osobné údaje Marie, ktoré sú potrebné na rezerváciu hotela, získava online cestovná agentúra v EHP ako prevádzkovateľ a zasielajú sa hotelu, ktorý tieto údaje prijíma ako samostatný prevádzkovateľ. Cestovná agentúra v EHP pri poskytovaní osobných údajov hotelu z tretej krajiny vykonáva prenos osobných údajov, pričom sa uplatňuje kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Príklad 5: Prevádzkovateľ v EÚ zasiela údaje sprostredkovateľovi v tretej krajine

Spoločnosť X, ktorá je usadená v Rakúsku a pôsobí ako prevádzkovateľ, poskytuje osobné údaje svojich zamestnancov alebo zákazníkov spoločnosti Z v tretej krajine, ktorá tieto údaje spracúva ako sprostredkovateľ v mene spoločnosti X. V tomto prípade údaje poskytuje prevádzkovateľ, ktorý v súvislosti s príslušným spracúvaním podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov, sprostredkovateľovi v tretej krajine. Poskytovanie údajov sa teda považuje za prenos osobných údajov do tretej krajiny, a preto sa uplatňuje kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

19. Okrem toho je dôležité poznamenať, že v článku 44 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa jednoznačne počíta s tým, že prenos môže vykonať nielen prevádzkovateľ, ale aj sprostredkovateľ. Preto dochádza k situácii prenosu, keď sprostredkovateľ (buď podľa článku 3 ods. 1, alebo podľa článku 3 ods. 2 v prípade daného spracúvania, ako je vysvetlené v predchádzajúcom texte) zašle údaje inému sprostredkovateľovi alebo dokonca prevádzkovateľovi v tretej krajine podľa pokynov jeho prevádzkovateľa¹⁸. V týchto prípadoch sprostredkovateľ pôsobí v mene prevádzkovateľa ako vývozca

¹⁷ Treba poznamenať, že ak sa spracovateľské činnosti, ktoré vykonáva sprostredkovateľ, týkajú činností zacielenia prevádzkovateľa, článok 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa vzťahuje aj na sprostredkovateľa; pozri strany 20 – 22 usmernení EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 3).

¹⁸ V článku 28 ods. 3 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa odkazuje na zdokumentované pokyny prevádzkovateľa, „a to aj pokiaľ ide o prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii“.

údajov a musí zabezpečiť dodržiavanie ustanovení kapitoly V v prípade daného prenosu podľa pokynov prevádzkovateľa vrátane použitia vhodného nástroja na prenos. Vzhľadom na to, že prenos je spracovateľskou činnosťou vykonávanou v mene prevádzkovateľa, zodpovedným subjektom je aj prevádzkovateľ, pričom môže byť zodpovedný podľa kapitoly V, a musí okrem toho zabezpečiť, aby sprostredkovateľ poskytol dostatočné záruky podľa článku 28.

Príklad 6: Sprostredkovateľ v EÚ zasiela údaje naspäť svojmu prevádzkovateľovi v tretej krajine

Prevádzkovateľ XYZ Inc., ktorý nie je usadený v EÚ, zasiela osobné údaje svojich zamestnancov/zákazníkov, pričom ide výhradne o dotknuté osoby, ktoré sa nenachádzajú v EÚ, sprostredkovateľovi ABC Ltd. na spracúvanie v EÚ v mene spoločnosti XYZ. Sprostredkovateľ ABC údaje znova prenáša prevádzkovateľovi XYZ. Na spracúvanie vykonávané sprostredkovateľom ABC sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pokiaľ ide o špecifické povinnosti sprostredkovateľa vyplývajúce z článku 3 ods. 1, pretože sprostredkovateľ ABC je usadený v EÚ. Keďže prevádzkovateľ XYZ sa nachádza v tretej krajine, poskytnutie údajov sprostredkovateľom ABC prevádzkovateľovi XYZ sa považuje za prenos osobných údajov, a preto sa uplatňuje kapitola V.

Príklad 7: Sprostredkovateľ v EÚ zasiela údaje ďalšiemu sprostredkovateľovi v tretej krajine

Spoločnosť A usadená v Nemecku, ktorá pôsobí ako prevádzkovateľ, si najala francúzsku spoločnosť B ako sprostredkovateľa vo svojom mene. Spoločnosť B chce ďalej delegovať časť spracovateľských činností, ktoré vykonáva v mene spoločnosti A na ďalšieho sprostredkovateľa C, spoločnosť v tretej krajine, a teda chce spoločnosti C zasielať údaje na tento účel. Spracúvanie vykonávané tak spoločnosťou A, ako aj jej sprostredkovateľom B sa vykonáva v rámci ich prevádzkarní v EÚ, a preto podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov podľa článku 3 ods. 1, zatiaľ čo spracúvanie spoločnosťou C sa vykonáva v tretej krajine. Poskytovanie údajov od sprostredkovateľa B ďalšiemu sprostredkovateľovi C preto predstavuje prenos do tretej krajiny, pričom sa uplatňuje kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

20. Ako sa uvádza v bode 17, z druhého kritéria vyplýva, že koncepcia „prenosu osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii“ sa vzťahuje len na poskytnutie osobných údajov, ak sú zapojené dve odlišné (samostatné) strany (každá z nich je prevádzkovateľom, spoločným prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom). Situáciu možno považovať za prenos, ak je zapojený prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, ktorý poskytuje údaje (vývozca údajov), a iný prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, ktorý prijíma údaje alebo sa mu poskytuje prístup k nim (dovozca údajov).

Príklad 8: Zamestnanec prevádzkovateľa v EÚ cestuje do tretej krajiny na služobnú cestu

George, zamestnanec spoločnosti A sídliacej v Poľsku, cestuje do tretej krajiny na stretnutie a nesie si so sebou svoj notebook. George počas svojho pobytu v zahraničí zapne svoj počítač a na diaľku získa prístup k osobným údajom v databázach jeho spoločnosti, aby mohol dokončiť správu. Takéto premiestnenie notebooku a vzdialený prístup k osobným údajom z tretej krajiny sa nepovažujú za prenos osobných údajov, pretože George nie je ďalším prevádzkovateľom, ale zamestnancom, a teda je neoddeliteľnou súčasťou prevádzkovateľa A¹⁹. Prenos sa teda uskutočňuje v rámci toho istého

Pozri aj doložku 8.1 modulu č. 3 v prílohe k vykonávaciemu rozhodnutiu Komisie (EÚ) 2021/914 zo 4. júna 2021 o štandardných zmluvných doložkách pre prenos osobných údajov do tretích krajín podľa nariadenia (EÚ) 2016/679.

¹⁹ Pozri bod 78 usmernení EDPB 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

prevádzkovateľa A. Spracúvanie vrátane vzdialeného prístupu a spracovateľských činností, ktoré George vykoná po získaní prístupu, uskutočňuje poľská spoločnosť, t. j. prevádzkovateľ usadený v Únii, na ktorého sa vzťahuje článok 3 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Možno však poznamenať, že v prípade, že by George vo funkcii zamestnanca spoločnosti A zaslal alebo sprístupnil údaje inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v tretej krajine, príslušný tok údajov by predstavoval prenos podľa kapitoly V, a to od vývozcu údajov A v EÚ takémuto dovozcovi údajov v tretej krajine.

21. Okrem toho treba poznamenať, že subjekty, ktoré sú súčasťou jednej podnikovej skupiny [corporate group], možno považovať za samostatných prevádzkovateľov alebo sprostredkovateľov. Vzhľadom na to poskytnutie údajov medzi subjektmi patriacimi do jednej podnikovej skupiny (poskytnutie údajov v rámci skupiny) môžu predstavovať prenosi osobných údajov²⁰.

Príklad 9: Dcérska spoločnosť (prevádzkovateľ) v EÚ poskytuje údaje svojej materskej spoločnosti (sprostredkovateľovi) v tretej krajine

Írska spoločnosť X, ktorá je dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti Y v tretej krajine, poskytuje údaje svojich zamestnancov spoločnosti Y na účely ich uchovávaní v centralizovanej personálnej databáze materskej spoločnosti v tretej krajine. V tomto prípade írska spoločnosť X spracúva (a poskytuje) údaje vo funkcii zamestnávateľa, a teda prevádzkovateľa, zatiaľ čo materská spoločnosť pôsobí ako sprostredkovateľ. Spoločnosť X v prípade tohto spracúvania podľa článku 3 ods. 1 podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov, pričom spoločnosť Y sa nachádza v tretej krajine. Poskytnutie sa preto považuje za prenos do tretej krajiny v zmysle kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

2.3 Dovožca údajov sa nachádza v tretej krajine, a to bez ohľadu na to, či sa na tohto dovozcu údajov v prípade daného spracúvania v súlade s článkom 3 vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, alebo je medzinárodnou organizáciou

22. Tretie kritérium vyžaduje, aby sa dovozca údajov z geografického hľadiska nachádzal v tretej krajine, a to bez ohľadu na to, či pre dané spracúvanie patrí do rozsahu všeobecného nariadenia o ochrane údajov, alebo aby bol medzinárodnou organizáciou.
23. EDPB zdôrazňuje, že toto kritérium sa zameriavania na zabezpečenie neohrozenia úrovne ochrany fyzických osôb zaručenej všeobecným nariadením o ochrane údajov po tom, ako sa už osobné údaje nespracúvajú v zmysle právneho rámca EHP (v tejto súvislosti pozri článok 44 poslednú vetu a odôvodnenie 101 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Táto situácia môže nastať buď preto, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa v prípade daného spracúvania nevzťahuje na dovozcu údajov, alebo preto, že osobné údaje, hoci dané spracúvanie podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov²¹, spracúva dovozca údajov so sídlom mimo EHP, a preto by mohlo byť predmetom rôznych (protichodných) právnych rámcov, napr. pokiaľ ide o možný neprimeraný prístup vlády k osobným údajom. V tejto súvislosti sú relevantnými faktormi aj možné problémy s presadzovaním všeobecného nariadenia o ochrane údajov a vymáhaním nápravy voči subjektom so sídlom mimo EHP.

²⁰ Pokiaľ ide o spracúvanie údajov v rámci podnikovej skupiny, osobitná pozornosť sa musí venovať otázke, či prevádzkareň môže pôsobiť ako prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ, napr. pri spracúvaní údajov v mene materskej spoločnosti; pozri bod 17 usmernení EDPB 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

²¹ Ako už bolo uvedené, v usmerneniach EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 3) sa podrobnejšie rozpracovalo, či príslušné spracúvanie spĺňa požiadavky článku 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, t. j. že na dovozcu údajov sa v prípade daného spracúvania vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov.

Príklad 10: Sprostredkovateľ v EÚ zasiela údaje naspäť svojmu prevádzkovateľovi v tretej krajine

Spoločnosť A, prevádzkovateľ neusadený v EÚ, ponúka tovar a služby na trhu EÚ. Francúzska spoločnosť B spracúva osobné údaje v mene spoločnosti A. Spoločnosť B údaje znova prenáša spoločnosti A. Na spracúvanie vykonávané sprostredkovateľom B sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pokiaľ ide o osobitné povinnosti sprostredkovateľa podľa článku 3 ods. 1, keďže sa uskutočňuje v rámci činností jeho prevádzkarne v EÚ. Na spracúvanie vykonávané spoločnosťou A sa takisto vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, keďže na spoločnosť A sa uplatňuje článok 3 ods. 2. No vzhľadom na to, že spoločnosť A sa nachádza v tretej krajine, poskytnutie údajov spoločnosťou B spoločnosti A sa považuje za prenos do tretej krajiny, a preto sa uplatňuje kapitola V.

Príklad 11: Vzdialený prístup k údajom v EÚ zo strany sprostredkovateľa z tretej krajiny pôsobiaceho v mene prevádzkovateľov z EÚ

Spoločnosť v tretej krajine (spoločnosť Z), ktorá nie je usadená v EÚ, ponúka služby ako sprostredkovateľ pre spoločnosti v EÚ. Spoločnosť Z, pôsobiaca v mene prevádzkovateľov z EÚ ako sprostredkovateľ, má vzdialený prístup k údajom, ktoré sú uchovávané v EÚ, napr. na účely poskytovania podpory. Keďže spoločnosť Z má sídlo v tretej krajine, takýto vzdialený prístup vedie k prenosom údajov od prevádzkovateľov z EÚ ich sprostredkovateľovi (spoločnosti Z) v tretej krajine podľa kapitoly V.

24. Ďalšia situácia, ktorú treba v tejto súvislosti uviesť, nastáva, keď prevádzkovateľ v EÚ využíva sprostredkovateľa v EÚ, ktorý podlieha právnym predpisom tretej krajiny, a existuje možnosť, že sprostredkovateľ dostane žiadosť o prístup vlády, a teda prenos osobných údajov sa uskutoční, ak sprostredkovateľ takejto žiadosti vyhovie. V takej situácii netreba zabúdať, že podľa článku 28 ods. 1 a odôvodnenia 81 všeobecného nariadenia o ochrane údajov prevádzkovatelia môžu využívať len sprostredkovateľov poskytujúcich dostatočné záruky na to, že sa prijímú technické a organizačné opatrenia, ktoré budú spĺňať požiadavky všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V tejto súvislosti sa všeobecné nariadenie o ochrane údajov nevzťahuje len na odborné znalosti a zdroje, ale aj na spoľahlivosť, ktorú možno spochybníť, ak sprostredkovateľ podlieha právnym predpisom tretej krajiny, ktoré mu môžu brániť v plnení svojich povinností ako sprostredkovateľa. Otázka, či sprostredkovateľ poskytuje dostatočné záruky, sa týka aj zákonnosti spracúvania a dodržiavania zásady integrity a dôvernosti, za ktorú zodpovedá prevádzkovateľ podľa článku 5 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov²².

Príklad 12: Prevádzkovateľ v EÚ využíva sprostredkovateľa v EÚ, ktorý podlieha právnym predpisom tretej krajiny

Dánska spoločnosť X, ktorá pôsobí ako prevádzkovateľ, si najme spoločnosť Y usadenú v EÚ ako sprostredkovateľa vo svojom mene. Spoločnosť Y je dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti Z z tretej krajiny. Spoločnosť Y spracúva údaje spoločnosti X výlučne v EÚ a neexistuje žiadny subjekt mimo EÚ vrátane materskej spoločnosti Z, ktorý má prístup k údajom. Okrem toho zo zmluvy medzi spoločnosťou X a spoločnosťou Y vyplýva, že spoločnosť Y spracúva osobné údaje len na základe zdokumentovaných pokynov spoločnosti X, pokiaľ to nevyžaduje právo EÚ alebo členského štátu, ktorému podlieha spoločnosť Y. Na spoločnosť Y sa však vzťahujú právne predpisy tretej krajiny s extraterritoriálnou pôsobnosťou, čo v tomto prípade znamená, že spoločnosť Y môže dostať žiadosť o prístup od orgánov tretej krajiny. Keďže spoločnosť Y sa nenachádza v tretej krajine (ale ide o spoločnosť z EÚ, na ktorú sa vzťahuje článok 3 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), poskytnutie údajov od prevádzkovateľa, spoločnosti X, sprostredkovateľovi, spoločnosti Y, nepredstavuje prenos a kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa neuplatňuje. Ako už bolo uvedené, existuje však možnosť, že spoločnosť Y

²² Pozri aj body 119–120 usmernení EDPB 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

dostane žiadosť o prístup od orgánov tretej krajiny, a ak spoločnosť Y vyhovie takejto žiadosti, takéto poskytnutie údajov by sa považovalo za prenos podľa kapitoly V. Ak spoločnosť Y vyhovie žiadosti v rozpore s pokynmi prevádzkovateľa, a teda s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, spoločnosť Y sa považuje za nezávislého prevádzkovateľa takéhoto spracúvania podľa článku 28 ods. 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V tejto situácii by prevádzkovateľ, spoločnosť X, mal pred najatím sprostredkovateľa posúdiť tieto okolnosti s cieľom zabezpečiť, aby v súlade s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov využíval iba sprostredkovateľov poskytujúcich dostatočné záruky na to, že sa prijímú primerané technické a organizačné opatrenia tak, aby spracúvanie bolo v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov vrátane kapitoly V, a zároveň zabezpečiť, že existuje zmluva alebo právny akt upravujúci spracúvanie sprostredkovateľom.

3 DÔSLEDKY V PRÍPADE USKUTOČNENIA PRENOSU OSOBNÝCH ÚDAJOV

25. Ak sú všetky kritériá určené EDPB splnené, dochádza k „prenosu do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii“. Prenos teda znamená, že osobné údaje zasiela alebo sprístupňuje prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ (vývozca údajov), ktorý v prípade daného spracúvania podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov podľa článku 3, inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (dovozcovi údajov) v tretej krajine bez ohľadu na to, či sa na tohto dovozcu v prípade daného spracúvania vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov alebo medzinárodnej organizácii.
26. V dôsledku toho vývozca údajov musí dodržiavať podmienky kapitoly V a zabezpečiť pre prenos rámec použitím jedného z nástrojov zameraných na ochranu osobných údajov po tom, čo boli prenesené do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii.
27. Medzi tieto nástroje patrí rozhodnutie o primeranosti prijaté Európskou komisiou, v ktorom sa uznáva existencia primeranej úrovne ochrany v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii, ktorej sa údaje prenášajú (článok 45), alebo ak takáto primeraná úroveň ochrany neexistuje, vývozca údajov (prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ) zavedie primerané záruky, ako sa stanovuje v článku 46²³. Navyše podľa článku 49 osobné údaje možno preniesť do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii bez primeranej úrovne ochrany či zavedenia primeraných záruk v osobitných situáciách a za určitých podmienok²⁴.
28. Hlavné druhy nástrojov na prenos uvedené v článku 46 sú:
 - štandardné zmluvné doložky,
 - záväzné vnútropodnikové pravidlá,
 - kódexy správania²⁵,
 - certifikačné mechanizmy²⁶,
 - zmluvné doložky *ad hoc*,

²³ V tejto súvislosti pozri aj odporúčania EDPB 01/2020 o opatreniach, ktoré dopĺňajú nástroje na prenos, aby sa zabezpečil súlad s úrovňou ochrany osobných údajov v EÚ.

²⁴ Pozri usmernenia EDPB č. 2/2018 o výnimkách podľa článku 49 nariadenia (EÚ) 2016/679.

²⁵ EDPB prijal usmernenia 4/2021 týkajúce sa kódexov správania ako nástrojov na prenos.

²⁶ EDPB prijal usmernenia 7/2022 týkajúce sa certifikácie ako nástroja na prenos.

- medzinárodné dohody/administratívne dojednania²⁷.
29. Obsah záruk poskytnutých v rámci nástrojov na prenos sa musí upraviť v závislosti od situácie. Ako príklad možno uviesť, že záruky, ktoré sa majú poskytnúť na účely prenosu osobných údajov sprostredkovateľom, nie sú rovnaké ako záruky, ktoré sa majú poskytnúť na účely prenosu prevádzkovateľom²⁸. Podobne v prípade prenosu osobných údajov prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom v tretej krajine, na ktorého sa už pri danom spracúvaní vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, treba poznamenať, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa už uplatňuje v celom rozsahu. V takomto scenári by sa preto pri vypracúvaní príslušných nástrojov na prenos podľa článku 46, konkrétne štandardných zmluvných doložiek²⁹ alebo zmluvných doložiek *ad hoc*³⁰, mala zohľadniť situácia uvedená v článku 3 s cieľom neduplikovať povinnosti vyplývajúce zo všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ale riešiť prvky, ktoré sa týkajú rizík spojených s tým, že dovozca údajov má sídlo v tretej krajine, napr. riešiť možné protichodné vnútroštátne právne predpisy a prístup vlády v tretej krajine, ako aj problémy s presadzovaním predpisov a vymáhaním nápravy voči subjektu so sídlom mimo EÚ. Takéto nástroje by sa mali napríklad zameriavať na opatrenia, ktoré sa majú prijať v prípade rozporu medzi právnymi predpismi tretej krajiny a všeobecným nariadením o ochrane údajov a v prípade, že tretia krajina požiadala o poskytnutie údajov. EDPB vyzýva na spoluprácu a je pripravený spolupracovať pri vývoji nástroja na prenos, akým je nový súbor štandardných zmluvných doložiek podľa článku 46 ods. 2 písm. c), v prípadoch, keď dovozca údajov v prípade daného spracúvania podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov. EDPB poznamenáva, že Európska komisia uviedla, že pracuje na vývoji dodatočného súboru štandardných zmluvných doložiek určených pre tento scenár, v ktorom sa zohľadnia požiadavky, ktoré sa už uplatňujú priamo na daných prevádzkovateľov a sprostredkovateľov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov³¹.
30. Naopak, ak kritériá, ktoré určil EDPB, nie sú splnené, nedochádza k žiadnemu prenosu a kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa neuplatňuje.

²⁷ EDPB prijal usmernenia 2/2020 k článku 46 ods. 2 písm. a) a článku 46 ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) 2016/679 o prenose osobných údajov medzi orgánmi verejnej moci a verejnoprávnymi subjektmi v EHP a mimo EHP.

²⁸ Pozri napríklad rôzne záruky v module č. 1 a module č. 3 v prílohe k vykonávaciemu rozhodnutiu Komisie (EÚ) 2021/914 zo 4. júna 2021 o štandardných zmluvných doložkách pre prenos osobných údajov do tretích krajín podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 (ďalej len „vykonávacie rozhodnutie“).

²⁹ Štandardné zmluvné doložky prijaté Európskou komisiou 4. júna 2021 podľa článku 1 vykonávacieho rozhodnutia poskytujú primerané záruky pre prenosi od vývozcov osobných údajov podliehajúcich všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov dovozcom údajov, na ktorých spracúvanie údajov sa *všeobecné nariadenie o ochrane údajov nevzťahuje*. Treba poznamenať, že sa to týka rozsahu uplatňovania štandardných zmluvných doložiek a nevykladá sa tým pojem prenos podľa kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

³⁰ Je potrebné uviesť, že podľa článku 40 ods. 3 kódexy správania môžu dodržiavať prevádzkovatelia alebo sprostredkovatelia, na ktorých sa *všeobecné nariadenie o ochrane údajov nevzťahuje*, aby sa zabezpečili primerané záruky podľa článku 46 ods. 2 písm. e). Podobne sa v článku 42 ods. 2 uvádza, že s cieľom preukázať existenciu primeraných záruk podľa článku 46 ods. 2 písm. f) zabezpečených prevádzkovateľmi alebo sprostredkovateľmi, na ktorých sa *všeobecné nariadenie o ochrane údajov nevzťahuje*, možno stanoviť certifikačné mechanizmy, pečate alebo značky. Z toho dôvodu EDPB aktuálne určil štandardné zmluvné doložky a doložky *ad hoc* za dostupné a najrelevantnejšie nástroje na prenos pre toky údajov dovozcom údajov, na ktorých sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov. Napriek tomu kódexy správania a certifikácie zohrávajú dôležitú úlohu ako nástroje pre prevádzkovateľov a sprostredkovateľov pri zabezpečovaní a preukazovaní súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov, pokiaľ ide o spracovateľské operácie, ktoré patria do rozsahu všeobecného nariadenia o ochrane údajov podľa článku 3. Pri prenose osobných údajov prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v tretej krajine, na ktorého sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, sa preto môže zohľadniť dodržiavanie oboch druhov nástrojov.

³¹ Pozri https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/new-standard-contractual-clauses-questions-and-answers-overview_en.

4 ZÁRUKY, KTORÉ JE POTREBNÉ STANOVIŤ, AK SA OSOBNÉ ÚDAJE SPRACÚVAJÚ MIMO EHP, ALE NEDOCHÁDZA K ŽIADNEMU PRENOSU

31. Vzhľadom na vyššie určené kritériá, ak ten istý prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ spracúva údaje mimo EÚ bez toho, aby ich poskytol inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (napr. ak zamestnanec prevádzkovateľa z EÚ cestuje do zahraničia a má prístup k údajom tohto prevádzkovateľa počas pobytu v tretej krajine alebo ak priamo získava údaje od jednotlivcov v EÚ podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), spracovateľská činnosť by sa nemala považovať za prenos podľa kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V tejto súvislosti však netreba zabúdať, že prevádzkovateľ musí dodržiavať ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov a je naďalej zodpovedný za svoje spracovateľské činnosti bez ohľadu na miesto ich uskutočnenia. Okrem toho to znamená, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ by mal venovať osobitnú pozornosť právnym rámcom tretej krajiny, ktoré môžu ovplyvniť jeho schopnosť dodržiavať ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Hoci sa totiž určité prenosi údajov nemusia považovať za prenos do tretej krajiny podľa kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov vrátane scenára opísaného v príklade 8, takéto spracúvanie môže byť napriek tomu spojené so zvýšenými rizikami, pretože sa uskutočňuje mimo EÚ, napríklad z dôvodu protichodných vnútroštátnych právnych predpisov alebo neprimeraného prístupu vlády v tretej krajine. Na tieto riziká sa musí prihliadať pri prijímaní opatrení na zabezpečenie súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov, a to aj podľa článku 5 („Zásady spracúvania osobných údajov“), článku 24 („Zodpovednosť prevádzkovateľa“), článku 32 („Bezpečnosť spracúvania“), článku 33 („Oznámenie porušenia ochrany osobných údajov“), článku 35 („Posúdenie vplyvu na ochranu údajov“), článku 48 („Prenosy alebo poskytovanie údajov, ktoré právo Únie nepovoľuje“) atď.
32. Prevádzkovateľ vzhľadom na svoju povinnosť byť zodpovedný za dodržiavanie zásad ochrany údajov (článok 5) a byť schopný preukázať ich dodržiavanie, ako aj zaviesť technické a organizačné opatrenia, pričom prihliadne okrem iného na riziká súvisiace so spracúvaním podľa článku 32 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, môže pokojne dospieť k záveru, že sú potrebné rozsiahle bezpečnostné opatrenia, prípadne dokonca k záveru, že by nebolo zákonné vykonať špecifickú spracovateľskú operáciu v tretej krajine či pristúpiť k nej, hoci nedochádza k žiadnej situácii prenosu. V situácii prenosu po tom, čo nemožno zaručiť v podstate rovnocennú úroveň ochrany, Súdny dvor EÚ v konečnom dôsledku vyžaduje, aby sa prenos pozastavil alebo ukončil³². V tejto súvislosti sa Súdny dvor zameriava na riziká, ktoré zahŕňa špecifická spracovateľská operácia vzhľadom na jej cezhraničný rozmer. Tieto požiadavky sú dôležité aj pri posudzovaní situácií, v ktorých hrozia podobné riziká (hoci sa nepovažujú za prenosi)³³, napr. v súvislosti s neprimeraným prístupom vládných orgánov tretej krajiny. Napríklad prevádzkovateľ môže dospieť k záveru, že zamestnanci si nemôžu so sebou zobrať svoje notebooky atď. do určitých tretích krajín. V tejto súvislosti, ako už aj bolo uvedené, treba zdôrazniť, že hneď ako sa údaje poskytnú prenosom alebo iným spôsobom sprístupnia inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi (môže ním byť aj orgán verejnej moci) v tretej krajine (napríklad zamestnancom na služobnej ceste), príslušný tok údajov by predstavoval prenos podľa kapitoly V.

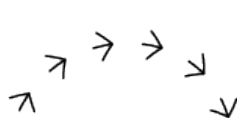
³² Pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 16. júla 2020, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559, bod 135.

³³ Možno uviesť, že v takomto posúdení by mal význam aj štatút primeranosti určitej tretej krajiny.

33. Okrem toho, ak prevádzkovateľ zamýšľa spracúvať osobné údaje mimo EÚ (hoci nedochádza k žiadnemu prenosu), táto informácia by mala byť spravidla poskytnutá jednotlivcom, keďže je to súčasťou povinností prevádzkovateľa v oblasti transparentnosti, a to napríklad zaistiť súlad so zásadou transparentnosti a spravodlivosti, ktorá zahŕňa aj povinnosť, aby prevádzkovatelia jednotlivcov informovali o rizikách spojených so spracúvaním.³⁴
34. Na záver možno zhrnúť, že prevádzkovatelia a sprostredkovatelia, ktorých spracúvanie podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov, sú zodpovední za všetky svoje spracovateľské činnosti, bez ohľadu na miesto ich uskutočnenia, a spracúvanie údajov v tretej krajine môže zahŕňať zvýšené riziká, a to aj v súvislosti s neprimeraným prístupom vlády, ktoré je potrebné identifikovať a pozorne riešiť, aby takéto spracúvanie bolo podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov zákonné. EDPB posúdi potrebu vydania ďalších usmernení týkajúcich sa záruk v tejto oblasti.

³⁴ Pozri odôvodnenia 39 a 60 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a usmernenia pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 k transparentnosti podľa nariadenia 2016/679 (wp260rev.01), bod 10.

PRÍLOHA: ILUSTRÁCIE PRÍKLADOV 1 AŽ 12

Data flow
Not considered as data transfer

Data transfer
Chapter V GDPR

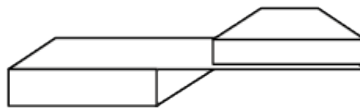
GDPR Articles and Chapters

Controller

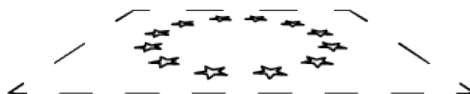
Processor

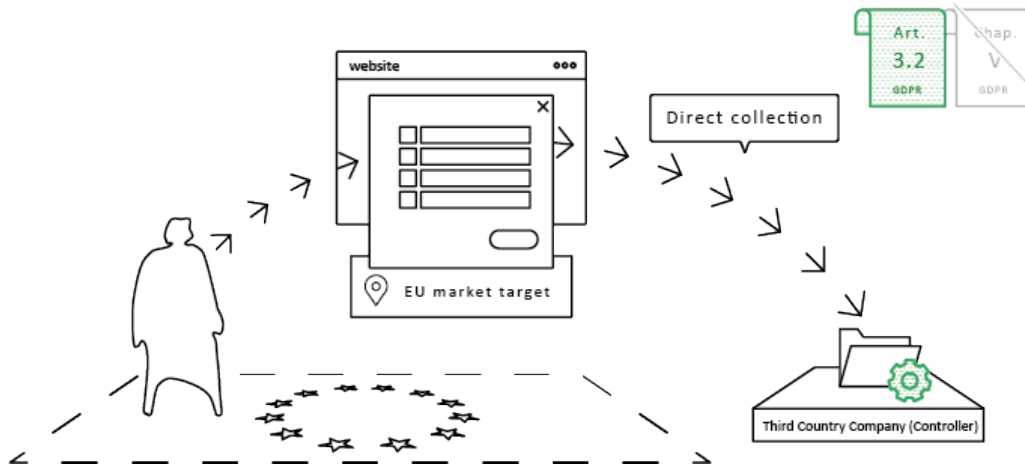
Parent company and subsidiary company

Third country authority

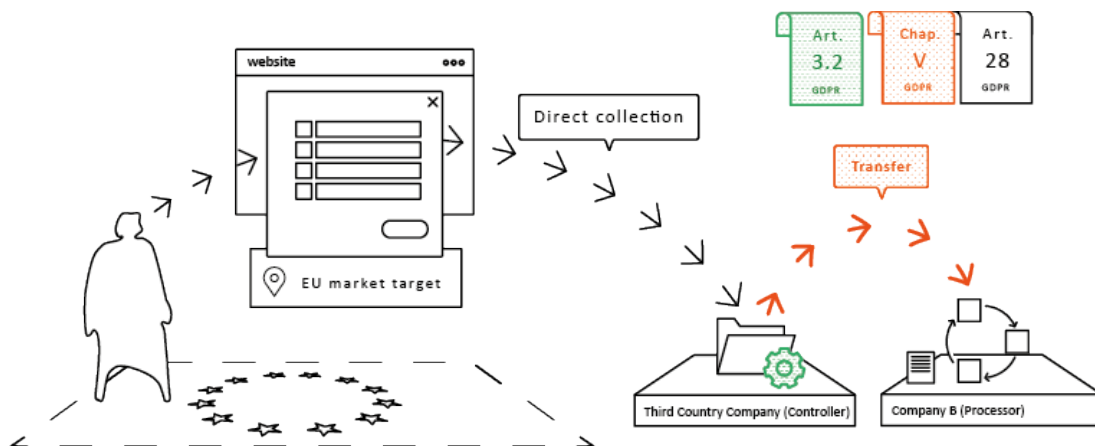

EU / EEA area and limits

Príklad 1: Prevádzkovateľ v tretej krajine získava údaje priamo od dotknutej osoby v EÚ (podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov)

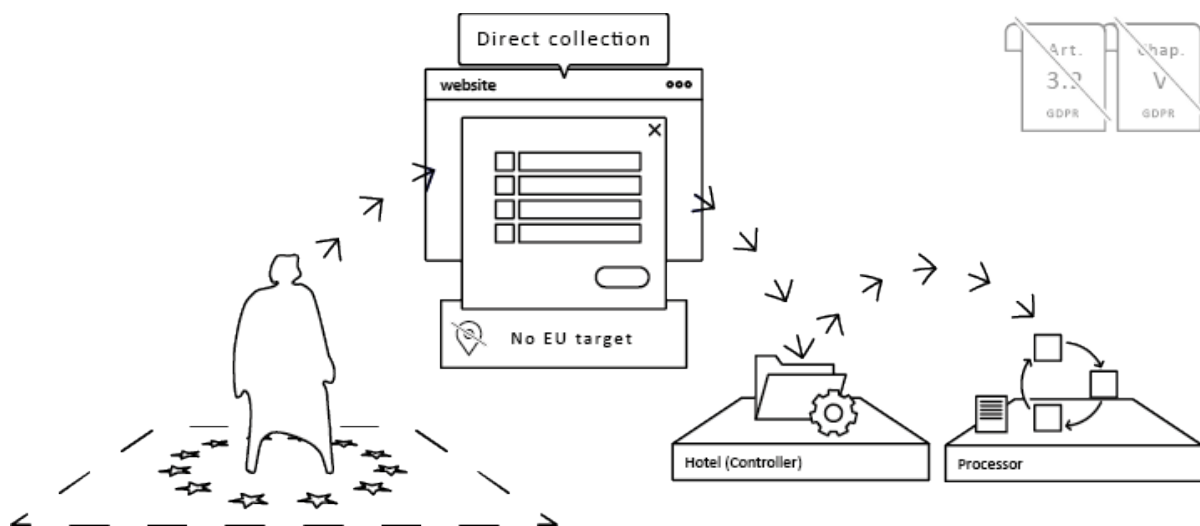
Maria žijúca v Taliansku poskytne svoje meno, priezvisko a poštovú adresu, keď vyplní formulár na webovom sídle s oblečením, aby mohla dokončiť svoju objednávku a mohli jej byť doručené šaty, ktoré si zakúpila online zo svojho bydliska v Ríme. Webové sídlo s oblečením prevádzkuje spoločnosť z tretej krajiny, ktorá sa nenachádza v EÚ, ale osobitne sa zameriava na trh EÚ. V tomto prípade dotknutá osoba (Maria) poskytuje svoje osobné údaje spoločnosti z tretej krajiny. Nepredstavuje to prenos osobných údajov, keďže údaje neposkytuje vývozca údajov (prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ), ale priamo od dotknutej osoby ich získava prevádzkovateľ v zmysle článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Kapitola V sa preto v tomto prípade neuplatňuje. Od spoločnosti z tretej krajiny sa však bude požadovať uplatňovanie pravidiel všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pretože na jej spracovateľské operácie sa vzťahuje článok 3 ods. 2

Príklad 2: Prevádzkovateľ v tretej krajine získava údaje priamo od dotknutej osoby v EÚ (podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a využíva sprostredkovateľa mimo EÚ na určité spracovateľské operácie

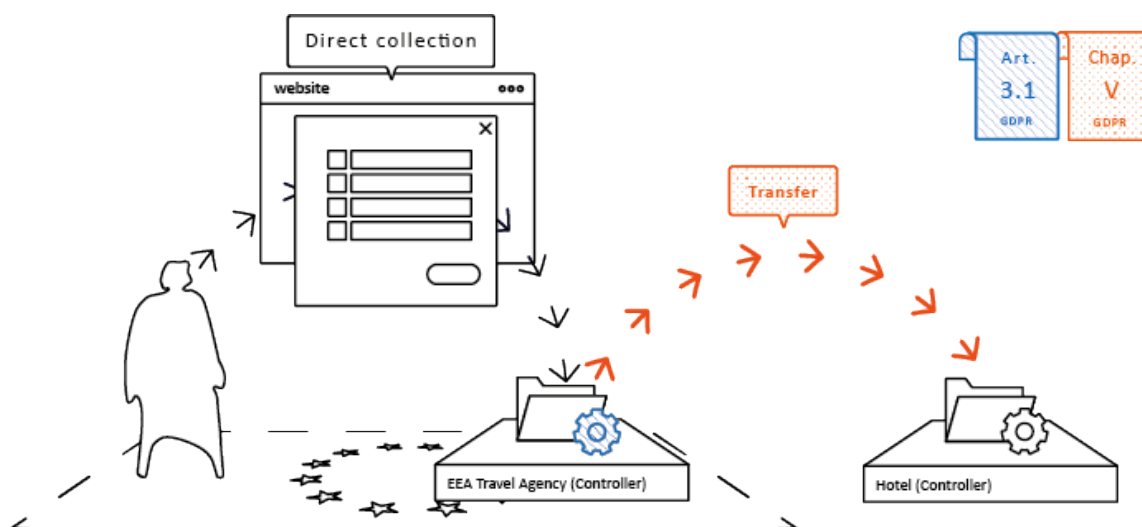
Maria žijúca v Taliansku poskytne svoje meno, priezvisko a poštovú adresu, keď vyplní formulár na webovom sídle s oblečením, aby mohla dokončiť svoju objednávku a mohli jej byť doručené šaty, ktoré si zakúpila online zo svojho bydliska v Ríme. Webové sídlo s oblečením prevádzkuje spoločnosť z tretej krajiny, ktorá sa nenachádza v EÚ, ale osobitne sa zameriava na trh EÚ. Spoločnosť z tretej krajiny na účely spracovania objednávok prijatých prostredníctvom webového sídla najala sprostredkovateľa mimo EHP. V tomto prípade dotknutá osoba (Maria) poskytuje svoje osobné údaje spoločnosti z tretej krajiny, čo nepredstavuje prenos osobných údajov, keďže údaje získava priamo prevádzkovateľ v zmysle článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Prevádzkovateľ preto na spracúvanie takýchto osobných údajov bude musieť uplatňovať pravidlá všeobecného nariadenia o ochrane

údajov. Pokiaľ došlo k najatiu sprostredkovateľa mimo EHP, takéto poskytnutie zo strany spoločnosti z tretej krajiny svojmu sprostredkovateľovi mimo EHP by predstavovalo prenos a od takéhoto sprostredkovateľa sa bude vyžadovať uplatňovanie povinností podľa článku 28 a kapitoly V s cieľom zabezpečiť neohrozenie úrovne ochrany, ktorú poskytujú všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pri spracúvaní údajov v jej mene sprostredkovateľom mimo EHP.

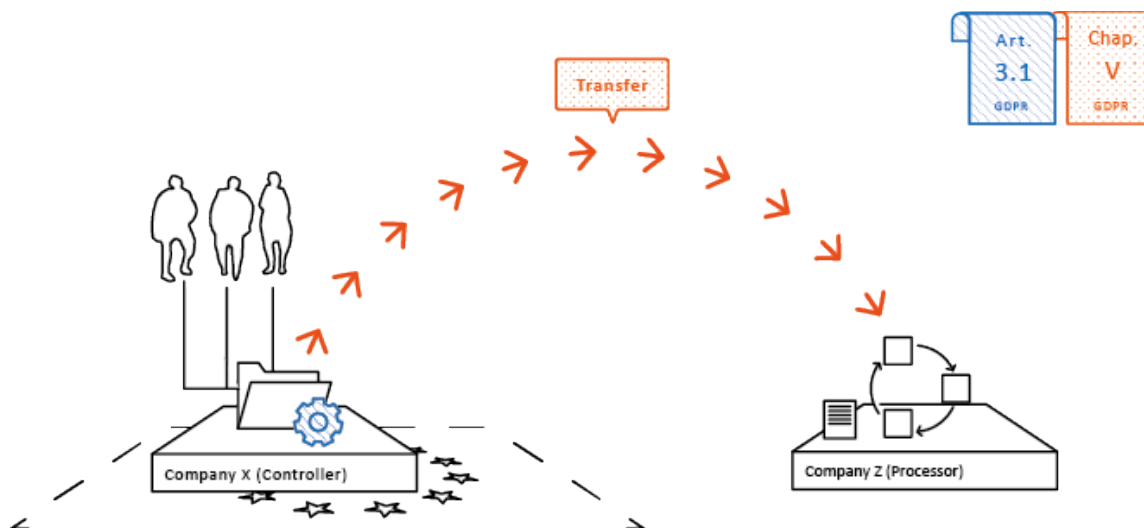
Príklad 3: Prevádzkovateľ v tretej krajine získava údaje priamo od dotknutej osoby v EÚ (ale nie podľa článku 3 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) a využíva sprostredkovateľa mimo EÚ na určité spracovateľské operácie

Maria žijúca v Taliansku sa rozhodne rezervovať si izbu v hoteli v New Yorku a vyplní formulár na webovom sídle hotela. Osobné údaje získava priamo hotel, ktorý sa nezacieľuje na jednotlivcov v EHP ani ich nemonitoruje. V tomto prípade nedochádza k žiadnemu prenosu, pretože údaje poskytuje priamo dotknutá osoba a získava ich priamo prevádzkovateľ. Navyše, keďže hotel nevykonáva žiadne činnosti zacieľovania na jednotlivcov v EHP či ich monitorovania, všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa neuplatní, a to ani pokiaľ ide o spracovateľské činnosti vykonávané sprostredkovateľmi mimo EHP v mene hotela.

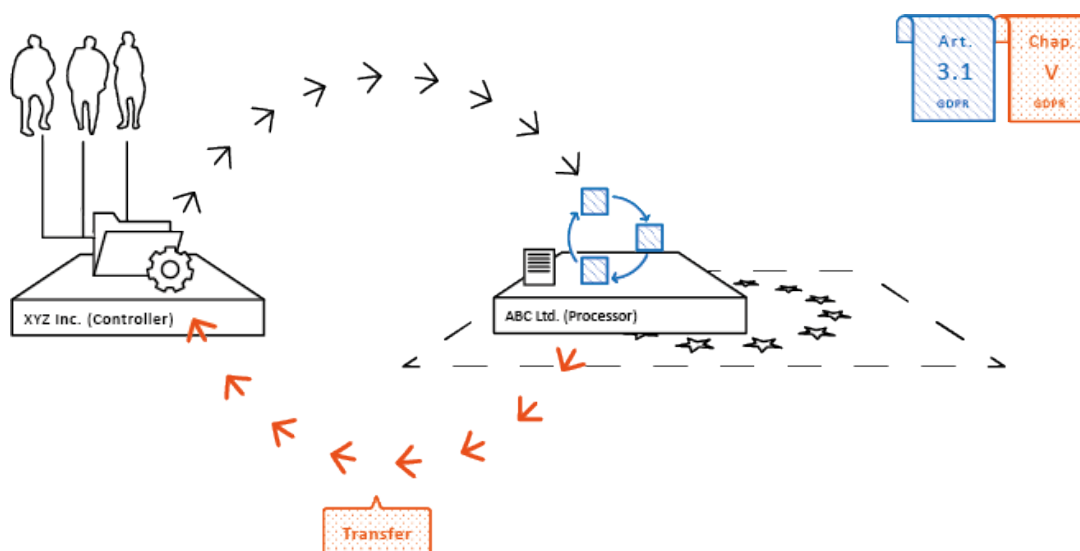
Príklad 4: Údaje získané platformou v EHP, ktoré sa následne poskytnú prevádzkovateľovi z tretej krajiny

Maria žijúca v Taliansku si rezervuje izbu v hoteli v New Yorku prostredníctvom online cestovnej agentúry v EHP. Osobné údaje Marie, ktoré sú potrebné na rezerváciu hotela, získava online cestovná agentúra v EHP ako prevádzkovateľ a zasielajú sa hotelu, ktorý tieto údaje prijíma ako samostatný prevádzkovateľ. Cestovná agentúra v EHP pri poskytovaní osobných údajov hotelu z tretej krajiny vykonáva prenos osobných údajov, pričom sa uplatňuje kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

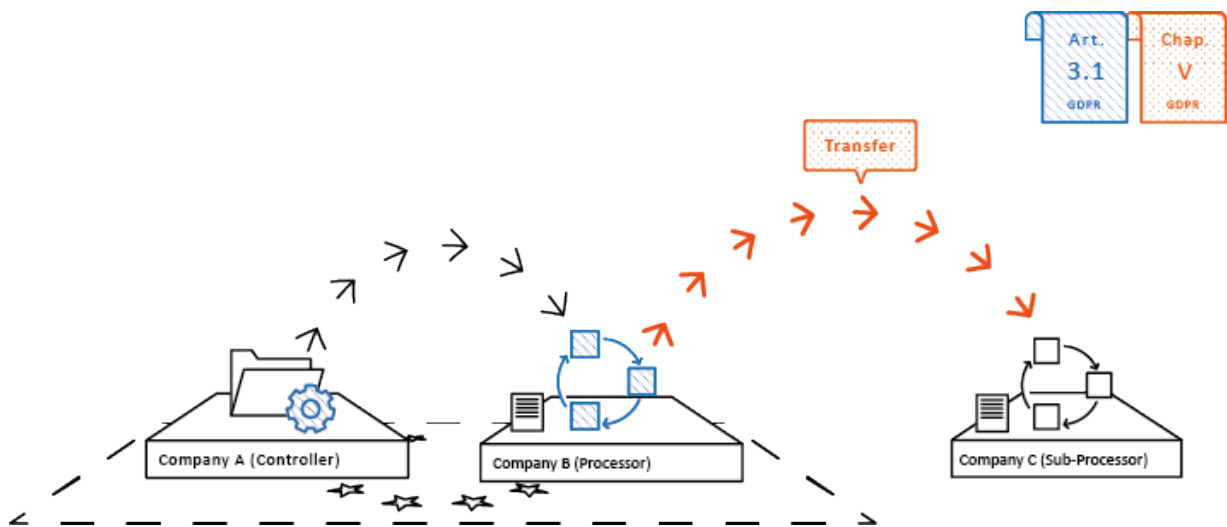
Príklad 5: Prevádzkovateľ v EÚ zasiela údaje sprostredkovateľovi v tretej krajine

Spoločnosť X, ktorá je usadená v Rakúsku a pôsobí ako prevádzkovateľ, poskytuje osobné údaje svojich zamestnancov alebo zákazníkov spoločnosti Z v tretej krajine, ktorá tieto údaje spracúva ako sprostredkovateľ v mene spoločnosti X. V tomto prípade údaje poskytuje prevádzkovateľ, ktorý v súvislosti s príslušným spracúvaním podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov, sprostredkovateľovi v tretej krajine. Poskytovanie údajov sa teda považuje za prenos osobných údajov do tretej krajiny, a preto sa uplatňuje kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

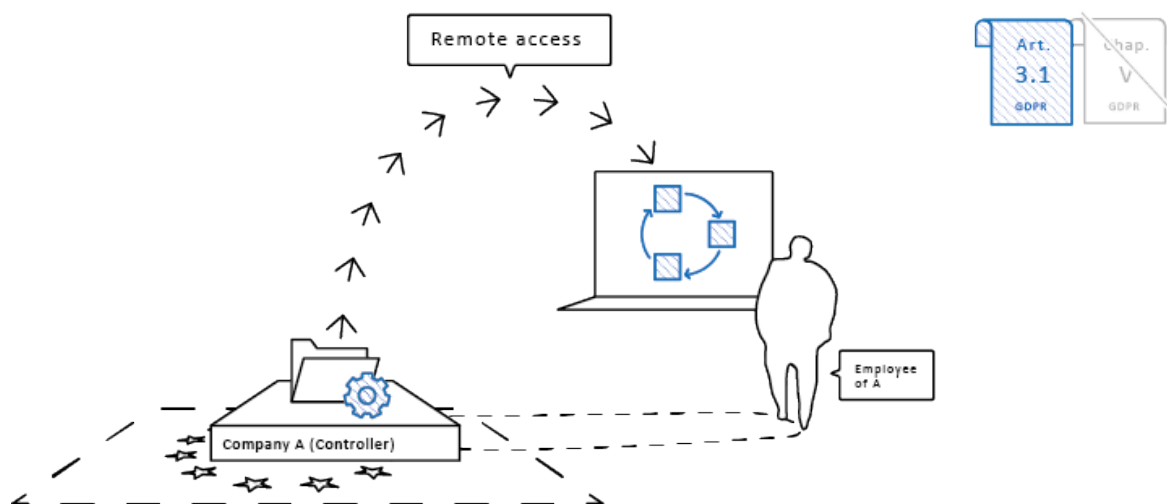
Príklad 6: Sprostredkovateľ v EÚ zasiela údaje naspäť svojmu prevádzkovateľovi v tretej krajine

Prevádzkovateľ XYZ Inc., ktorý nie je usadený v EÚ, zasiela osobné údaje svojich zamestnancov/zákazníkov, pričom ide výhradne o dotknuté osoby, ktoré sa nenachádzajú v EÚ, sprostredkovateľovi ABC Ltd. na spracúvanie v EÚ v mene spoločnosti XYZ. Sprostredkovateľ ABC údaje znova prenáša prevádzkovateľovi XYZ. Na spracúvanie vykonávané sprostredkovateľom ABC sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pokiaľ ide o špecifické povinnosti sprostredkovateľa vyplývajúce z článku 3 ods. 1, pretože sprostredkovateľ ABC je usadený v EÚ. Keďže prevádzkovateľ XYZ sa nachádza v tretej krajine, poskytnutie údajov sprostredkovateľom ABC prevádzkovateľovi XYZ sa považuje za prenos osobných údajov, a preto sa uplatňuje kapitola V.

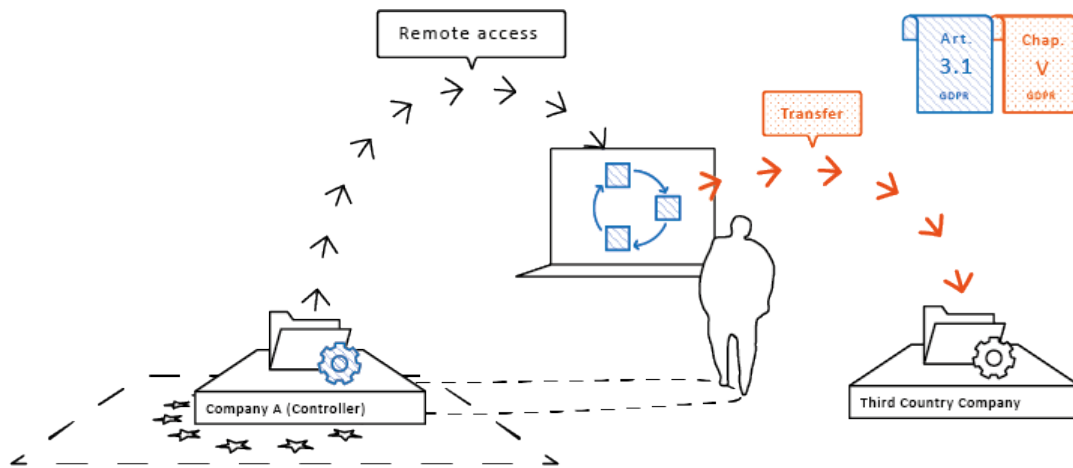
Príklad 7: Sprostredkovateľ v EÚ zasiela údaje ďalšiemu sprostredkovateľovi v tretej krajine

Spoločnosť A usadená v Nemecku, ktorá pôsobí ako prevádzkovateľ, si najala francúzsku spoločnosť B ako sprostredkovateľa vo svojom mene. Spoločnosť B chce ďalej delegovať časť spracovateľských činností, ktoré vykonáva v mene spoločnosti A, na ďalšieho sprostredkovateľa C, spoločnosť v tretej krajine, a teda chce spoločnosti C zasielať údaje na tento účel. Spracúvanie vykonávané tak spoločnosťou A, ako aj jej sprostredkovateľom B sa vykonáva v rámci ich prevádzkarní v EÚ, a preto podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov podľa článku 3 ods. 1, zatiaľ čo spracúvanie spoločnosťou C sa vykonáva v tretej krajine. Poskytovanie údajov od sprostredkovateľa B ďalšiemu sprostredkovateľovi C preto predstavuje prenos do tretej krajiny, pričom sa uplatňuje kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

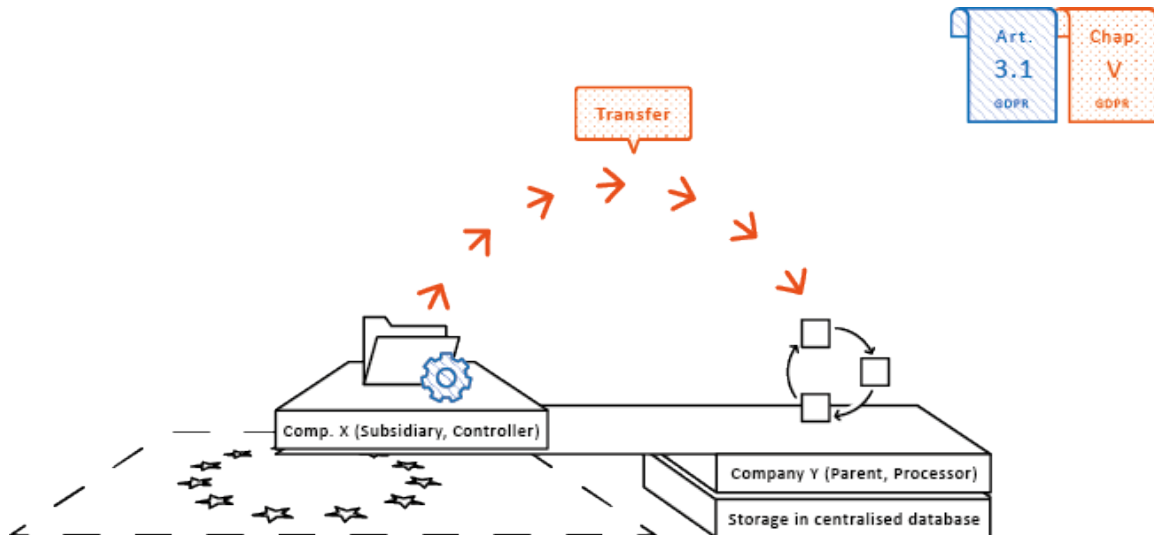
Príklad 8.1: Zamestnanec prevádzkovateľa v EÚ cestuje do tretej krajiny na služobnú cestu

George, zamestnanec spoločnosti A sídliacej v Poľsku, cestuje do tretej krajiny na stretnutie a nesie si so sebou svoj notebook. George počas svojho pobytu v zahraničí zapne svoj počítač a na diaľku získa prístup k osobným údajom v databázach jeho spoločnosti, aby mohol dokončiť správu. Takéto premiestnenie notebooku a vzdialený prístup k osobným údajom z tretej krajiny sa nepovažujú za prenos osobných údajov, pretože George nie je ďalším prevádzkovateľom, ale zamestnancom, a teda je neoddeliteľnou súčasťou prevádzkovateľa A. Prenos sa teda uskutočňuje v rámci toho istého prevádzkovateľa A. Spracúvanie vrátane vzdialeného prístupu a spracovateľských činností, ktoré George vykoná po získaní prístupu, uskutočňuje poľská spoločnosť, t. j. prevádzkovateľ usadený v Únii, na ktorého sa vzťahuje článok 3 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Príklad 8.2: Zamestnanec prevádzkovateľa v EÚ cestuje do tretej krajiny na služobnú cestu

George, zamestnanec spoločnosti A sídlacej v Poľsku, cestuje do tretej krajiny na stretnutie a nesie si so sebou svoj notebook. George počas svojho pobytu v zahraničí zapne svoj počítač a na diaľku získa prístup k osobným údajom v databázach jeho spoločnosti, aby mohol dokončiť správu. Takéto premiestnenie notebooku a vzdialený prístup k osobným údajom z tretej krajiny sa nepovažujú za prenos osobných údajov, pretože George nie je ďalším prevádzkovateľom, ale zamestnancom, a teda je neoddeliteľnou súčasťou prevádzkovateľa A. Prenos sa teda uskutočňuje v rámci toho istého prevádzkovateľa A. Spracúvanie vrátane vzdialeného prístupu a spracovateľských činností, ktoré George vykoná po získaní prístupu, uskutočňuje poľská spoločnosť, t. j. prevádzkovateľ usadený v Únii, na ktorého sa vzťahuje článok 3 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Možno však poznamenať, že v prípade, že by George vo funkcii zamestnanca spoločnosti A zaslal alebo sprístupnil údaje inému prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi v tretej krajine, príslušný tok údajov by predstavoval prenos podľa kapitoly V, a to od vývozcu údajov A v EÚ takémuto dovozcovi údajov v tretej krajine.

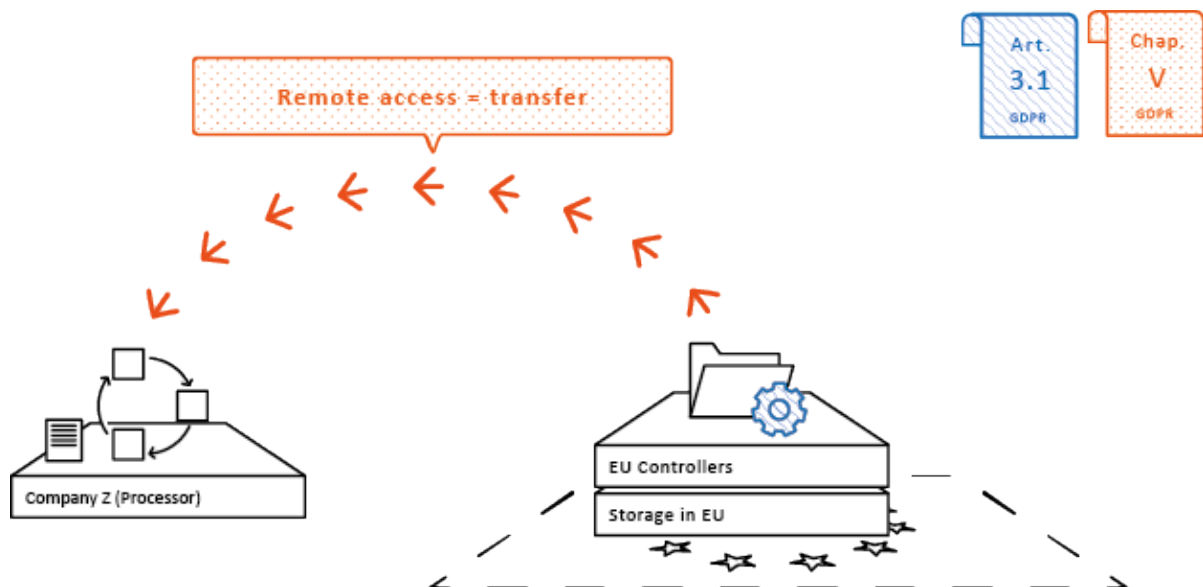
Príklad 9: Dcérska spoločnosť (prevádzkovateľ) v EÚ poskytuje údaje svojej materskej spoločnosti (sprostredkovateľovi) v tretej krajine

Írska spoločnosť X, ktorá je dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti Y v tretej krajine, poskytuje údaje svojich zamestnancov spoločnosti Y na účely ich uchovávaní v centralizovanej personálnej databáze materskej spoločnosti v tretej krajine. V tomto prípade írska spoločnosť X spracúva (a poskytuje) údaje vo funkcii zamestnávateľa, a teda prevádzkovateľa, zatiaľ čo materská spoločnosť pôsobí ako sprostredkovateľ. Spoločnosť X v prípade tohto spracúvania podľa článku 3 ods. 1 podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov, pričom spoločnosť Y sa nachádza v tretej krajine. Poskytnutie sa preto považuje za prenos do tretej krajiny v zmysle kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

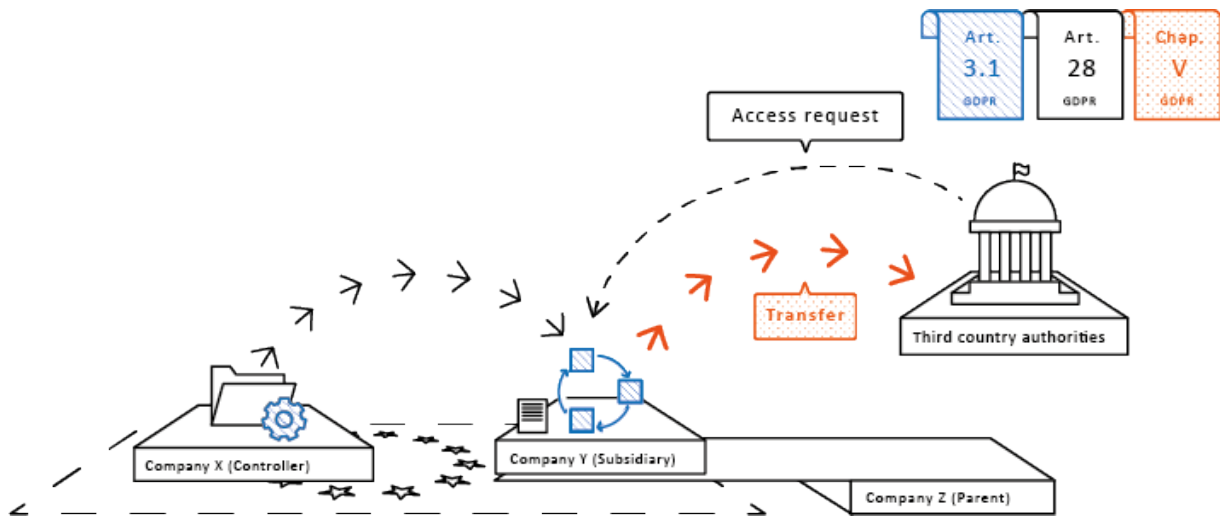
Príklad 10: Sprostredkovateľ v EÚ zasiela údaje naspäť svojmu prevádzkovateľovi v tretej krajine

Spoločnosť A, prevádzkovateľ neusadený v EÚ, ponúka tovar a služby na trhu EÚ. Francúzska spoločnosť B spracúva osobné údaje v mene spoločnosti A. Spoločnosť B údaje znova prenáša spoločnosti A. Na spracúvanie vykonávané sprostredkovateľom B sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, pokiaľ ide o osobitné povinnosti sprostredkovateľa podľa článku 3 ods. 1, keďže sa uskutočňuje v rámci činností jeho prevádzkarne v EÚ. Na spracúvanie vykonávané spoločnosťou A sa takisto vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, keďže na spoločnosť A sa uplatňuje článok 3 ods. 2 No vzhľadom na to, že spoločnosť A sa nachádza v tretej krajine, poskytnutie údajov spoločnosťou B spoločnosti A sa považuje za prenos do tretej krajiny, a preto sa uplatňuje kapitola V.

Príklad 11: Vzďialený prístup k údajom v EÚ zo strany sprostredkovateľa z tretej krajiny pôsobiaceho v mene prevádzkovateľov z EÚ

Spoločnosť v tretej krajine (spoločnosť Z), ktorá nie je usadená v EÚ, ponúka služby ako sprostredkovateľ pre spoločnosti v EÚ. Spoločnosť Z, pôsobiaca v mene prevádzkovateľov z EÚ ako sprostredkovateľ, má vzdialený prístup k údajom, ktoré sú uchovávané v EÚ, napr. na účely poskytovania podpory. Keďže spoločnosť Z má sídlo v tretej krajine, takýto vzdialený prístup vedie k prenosom údajov od prevádzkovateľov z EÚ ich sprostredkovateľovi (spoločnosti Z) v tretej krajine podľa kapitoly V.

Príklad 12: Prevádzkovateľ v EÚ využíva sprostredkovateľa v EÚ, ktorý podlieha právnym predpisom tretej krajiny

Dánska spoločnosť X, ktorá pôsobí ako prevádzkovateľ, si najme spoločnosť Y usadenú v EÚ ako sprostredkovateľa vo svojom mene. Spoločnosť Y je dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti Z z tretej krajiny. Spoločnosť Y spracúva údaje spoločnosti X výlučne v EÚ a neexistuje žiadny subjekt mimo EÚ vrátane materskej spoločnosti Z, ktorý má prístup k údajom. Okrem toho zo zmluvy medzi spoločnosťou X a spoločnosťou Y vyplýva, že spoločnosť Y spracúva osobné údaje len na základe zdokumentovaných pokynov spoločnosti X, pokiaľ to nevyžaduje právo EÚ alebo členského štátu, ktorému podlieha spoločnosť Y. Na spoločnosť Y sa však vzťahujú právne predpisy tretej krajiny s extrateritoriálnou pôsobnosťou, čo v tomto prípade znamená, že spoločnosť Y môže dostať žiadosť o prístup od orgánov tretej krajiny. Keďže spoločnosť Y sa nenachádza v tretej krajine (ale ide o spoločnosť z EÚ, na ktorú sa vzťahuje článok 3 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), poskytnutie údajov od prevádzkovateľa, spoločnosti X, sprostredkovateľovi, spoločnosti Y, nepredstavuje prenos a kapitola V všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa neuplatňuje. Ako už bolo uvedené, existuje však možnosť, že spoločnosť Y dostane žiadosť o prístup od orgánov tretej krajiny, a ak spoločnosť Y vyhovie takejto žiadosti, takéto poskytnutie údajov by sa považovalo za prenos podľa kapitoly V. Ak spoločnosť Y vyhovie žiadosti v rozpore s pokynmi prevádzkovateľa, a teda s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, spoločnosť Y sa považuje za nezávislého prevádzkovateľa takéhoto spracúvania podľa článku 28 ods. 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V tejto situácii by prevádzkovateľ, spoločnosť X, mal pred najatím sprostredkovateľa posúdiť tieto okolnosti s cieľom zabezpečiť, aby v súlade s článkom 28 všeobecného nariadenia o ochrane údajov využíval iba sprostredkovateľov poskytujúcich dostatočné záruky na to, že sa prijímajú primerané technické a organizačné opatrenia tak, aby spracúvanie bolo v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov vrátane kapitoly V, a zároveň zabezpečiť, že existuje zmluva alebo právny akt upravujúci spracúvanie sprostredkovateľom.